EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/21/EF

af 15. marts 2006

om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. december 2005 og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens meddelelse »Sikker minedrift: en opfølgning af de seneste mineuheld« opstiller som nøgleforanstaltning bl.a. et initiativ til at regulere håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Denne foranstaltning har til formål at supplere initiativer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ([4]) og udarbejdelsen af et referencedokument om den bedste tilgængelige teknik på området for håndtering af stenaffald og andet mineaffald i henhold til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([5]).

(2) I Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2001 ([6]) om nævnte meddelelse understregedes det kraftigt, at der var behov for et direktiv om affald fra udvindingsindustrien.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ([7]) opstiller som målsætning for fremtidigt affald, at dets farlighed reduceres, og at det bør indebære mindst mulig risiko, at nyttiggørelse og navnlig genanvendelse bør foretrækkes, at mængden af affald til bortskaffelse bør minimeres, og at bortskaffelsen bør ske på en betryggende måde, samt at affald til bortskaffelse bør behandles så tæt som muligt ved stedet for dets opståen, for så vidt dette ikke mindsker affaldsbehandlingsprocessernes effektivitet. Med hensyn til uheld og katastrofer hedder det i afgørelse nr. 1600/2002/EF endvidere, at der som prioriteret tiltag skal udformes foranstaltninger til afværgelse af risikoen for alvorlige ulykker, navnlig i forbindelse med minedrift, og foranstaltninger rettet mod mineaffald. Som et andet prioriteret tiltag i nævnte afgørelse anføres fremme af bæredygtig forvaltning af udvindingsindustrien med henblik på at nedbringe miljøbelastningen herfra.

(4) I overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger må der fastlægges mindstekrav med henblik på så vidt muligt at forebygge eller mindske miljø- og sundhedsbelastningen som følge af håndtering af affald fra udvindingsindustrien, såsom restprodukter (tailings, dvs. det faste materiale eller slam, der bliver tilovers, når malmen er oparbejdet ved hjælp af forskellige teknikker), stenaffald, overjord (dvs. det materiale, der skal fjernes, for at man kan få adgang til malmen, herunder i udviklingsfasen forud for produktionen) og muldlag (dvs. det øverste jordlag), så længe disse anses for affald som defineret i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ([8]).

(5) I overensstemmelse med punkt 24 i Johannesburg-gennemførelsesplanen om bæredygtig udvikling, som

([1]) EUT C 80 af 30.3.2004, s. 35.

([2]) EUT C 109 af 30.4.2004, s. 33.

([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 451), Rådets fælles holdning af 12.4.2005 (EUT C 172 E af 12.7.2005, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 6.9.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18.1.2006 og Rådets afgørelse af 30.1.2006.

([4]) EFT L 345 af 31.12.2003, s. 97.

([5]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

([6]) EFT C 65 E af 14.3.2002, s. 382.

([7]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

([8]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

vedtoges inden for De Forenede Nationers rammer på verdenstopmødet i 2002 om bæredygtig udvikling, er det nødvendigt at beskytte det naturlige ressourcegrundlag for økonomisk og social udvikling og gennem en bæredygtig og integreret forvaltning af dette naturlige ressourcegrundlag vende den nuværende tendens til en forringelse af naturressourcerne.

(6) Følgelig bør dette direktiv omfatte håndtering af affald fra landbaseret udvindingsindustri, dvs. affald fra efterforskning, udvinding (herunder udviklingsfasen forud for produktion), oparbejdning og oplagring af mineralressourcer og fra stenbrudsdrift. Sådan håndtering bør imidlertid afspejle de principper og den prioritering, der er fastlagt i direktiv 75/442/EØF, som i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii), fortsat skal finde anvendelse på håndtering af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af nærværende direktiv.

(7) For at undgå overlapninger og uforholdsmæssigt vidtgående administrative krav bør direktivet kun omfatte netop de aktiviteter, der betragtes som vigtigst for opfyldelse af direktivets mål.

(8) Direktivet bør derfor ikke gælde for affaldsstrømme, der nok genereres i forbindelse med mineraludvinding eller -oparbejdning, men ikke er direkte knyttet til udvindings- eller oparbejdningsprocessen, eksempelvis madaffald, olieaffald, udtjente køretøjer og brugte batterier og akkumulatorer. Forvaltningen af sådant affald bør være undergivet bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF eller i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ([1]) eller eventuel anden relevant fællesskabslovgivning, således som det er tilfældet for affald, der opstår på en efterforsknings-, udvindings- eller oparbejdningsplads, og transporteres hen til et sted, der ikke er et affaldsanlæg i henhold til nærværende direktiv.

(9) Dette direktiv bør heller ikke finde anvendelse på affald fra offshore-efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer eller på injektion af vand eller reinjektion af grundvand, der er pumpet op, og der bør kun stilles begrænsede krav til inert affald, ikke-farligt affald fra efterforskning, ikke-forurenet jord og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv som følge af dets lavere miljøfarlighed. Medlemsstaterne kan reducere eller frafalde kravene til ikke-farligt ikke-inert affald. Disse undtagelser bør dog ikke omfatte affaldsanlæg i kategori A.

(10) Endvidere bør direktivet, selv om det omfatter håndtering af affald fra udvindingsindustrier, som kan være radioaktivt, ikke omfatte de aspekter, der er specifikke for radioaktivitet, idet de behandles i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom).

(11) For fortsat at respektere de principper og den prioritering, der er fastsat i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien træffer alle de fornødne foranstaltninger til at forebygge og i videst muligt omfang begrænse såvel den faktiske som den potentielle miljø- og sundhedsbelastning, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

(12) Sådanne foranstaltninger bør bygge på bl.a. princippet om bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF, og når der benyttes sådan teknik, er det op til medlemsstaterne at afgøre, hvorledes der i de enkelte tilfælde kan tages hensyn til affaldsanlæggets tekniske specifikationer, dets geografiske placering og de lokale miljøforhold.

(13) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien udarbejder passende affaldshåndteringsplaner for forebyggelse eller minimering, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af udvindingsaffald. Disse planer bør udformes på en sådan måde, at de sikrer passende planlægning af affaldshåndteringen med henblik på minimering af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger og fremme af nyttiggørelse af affaldet. Affald fra udvindingsindustrien bør endvidere karakteriseres ud fra dets sammensætning, så det i videst muligt omfang kan sikres, at det kun reagerer på forudsigelig måde.

(14) For at begrænse risikoen for uheld og sikre et højt niveau for miljø- og sundhedsbeskyttelse bør medlemsstaterne sikre, at hver enkelt driftsherre af et affaldsanlæg i kategori A vedtager og følger en strategi for forebyggelse af større uheld med affald. Som led i de forebyggende foranstaltninger bør der udarbejdes et sikkerhedsledelsessystem og beredskabsplaner for uheld og formidles sikkerhedsmæssige oplysninger til de personer, som påregnes at blive berørt af et større uheld. I tilfælde af et uheld bør driftsherrerne give de kompetente myndigheder alle de oplysninger, der behøves til at afbøde de faktiske eller potentielle miljøskader. Disse særlige krav bør ikke finde anvendelse på de affaldsanlæg i udvindingsindustrien, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.

([1]) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

(15) Et affaldsanlæg bør ikke klassificeres i kategori A udelukkende på grundlag af risici for sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, der arbejder i udvindingsindustrier, da disse risici er omfattet af anden EF-lovgivning, navnlig direktiv 92/91/EØF ([1]) og 92/104/EØF ([2]).

(16) Som følge af den særlige karakter, som håndtering af affald fra udvindingsindustrien har, er det nødvendigt at indføre særlige ansøgnings- og godkendelsesprocedurer for alle affaldsanlæg, der modtager sådant affald. Derudover bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører betingelserne for tilladelsen.

(17) Det bør pålægges medlemsstaterne at sikre, at offentligheden informeres om indgivelse af ansøgninger om tilladelse til affaldshåndtering, og at de berørte personer høres, inden der meddeles tilladelse til affaldshåndtering, jf. UNECE-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus-konventionen).

(18) Det er nødvendigt klart at angive, hvilke krav der bør gælde for de anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, med hensyn til placering, ledelse, kontrol, lukning samt forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger mod enhver trussel mod miljøet såvel på kort som på lang sigt, herunder navnlig foranstaltninger mod forurening af grundvandet som følge af perkolatnedsivning i jorden.

(19) Det er nødvendigt præcist at definere affaldsanlæg i kategori A, der behandler affald fra udvindingsindustrien, idet der tages hensyn til de potentielle virkninger af eventuel forurening under driften af sådanne anlæg eller ved et uheld med udslip af affald herfra.

(20) Affald, der redeponeres i tomme brud med henblik på disses rehabilitering eller til anlægsformål, der har relation til mineraludvindingsprocessen, eksempelvis anlæg eller vedligeholdelse i tomme brud af adgangsveje for maskiner, ramper, afstivninger, sikkerhedsbarrierer eller volde, skal også være omfattet af visse krav, således at overfladevand og grundvand beskyttes, affaldet gøres stabilt, og der sikres passende overvågning, efter at disse aktiviteter er ophørt. Dette affald bør derfor ikke være omfattet af kravene i dette direktiv, som udelukkende vedrører »affaldsanlæg«, bortset fra de krav, der er nævnt i den specifikke bestemmelse om tomme brud.

(21) For at sikre, at anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bygges og vedligeholdes på forsvarlig måde, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at sikre, at konstruktion, placering og ledelse af sådanne affaldsanlæg forestås af teknisk kompetente personer. Det er nødvendigt at sikre, at driftsherrer og personale har et uddannelses- og kundskabsniveau, som giver dem den fornødne kompetence. Herudover bør de kompetente myndigheder sikre sig, at driftsherrerne træffer passende foranstaltninger ved bygning og vedligeholdelse af nye affaldsanlæg og ved udvidelse eller ændring af bestående anlæg, herunder i tidsrummet efter lukning.

(22) Det er nødvendigt at fastlægge overvågningsprocedurer under driften og efter lukningen af affaldsanlæg. Der bør fastsættes en periode efter lukning af affaldsanlæg for overvågning og kontrol af anlæg i kategori A, der står i forhold til den risiko, det enkelte anlæg udgør, på samme måde som det kræves i direktiv 1999/31/EF.

(23) Det er nødvendigt at definere, hvornår og hvordan anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bør lukkes, og fastsætte driftsherrens forpligtelser og ansvar i tiden efter lukningen.

(24) Medlemsstaterne bør kræve, at driftsherrerne i udvindingsindustrien anvender overvågning og administrativ kontrol til at forhindre vand- og jordforurening og identificere mulig miljø- eller sundhedsbelastning fra deres affaldsanlæg. Med henblik på at mindske vandforureningen mest muligt bør deponering af affald i ethvert vandområde finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ([3]). Endvidere bør koncentrationen af cyanid og cyanidforbindelser i tailingsdamme hos nogle udvindingsvirksomheder, på grund af disse stoffers skade- og giftvirkninger, bringes ned på det lavest mulige niveau ved hjælp af den bedste tilgængelige teknik. For at forhindre sådanne skade- og giftvirkninger bør der således fastsættes passende tærskelværdier for koncentrationen af disse stoffer, som under alle omstændigheder skal være i overensstemmelse med de specifikke krav i dette direktiv.

(25) Driftsherren for et anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bør pålægges at stille finansiel sikkerhed eller tilsvarende efter procedurer, som medlemsstaterne træffer afgørelse om, så det sikres, at alle de forpligtelser, som følger af tilladelsen, også i forbindelse med lukningen af affaldsanlægget og i perioden efter lukning, opfyldes. Sikkerhedsstillelsen bør være tilstrækkelig til at dække omkostningerne ved rehabilitering ved

([1]) Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellevte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)(EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9).

([2]) Rådets direktiv 92/104/EØF af 3. december 1992 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i udvindingsindustrien over eller under jorden (tolvte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)(EFT L 404 af 31.12.1992, s. 10).

([3]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

en eller flere behørigt kvalificerede og uafhængige tredjeparter af det område, som påvirkes af affaldsanlægget, og som omfatter selve affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7. Det er også nødvendigt, at sikkerhedsstillelsen foreligger, inden deponering på affaldsanlægget påbegyndes, og at den justeres regelmæssigt. I overensstemmelse med forureneren betaler-princippet og bestemmelserne i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader ([1]), er det vigtigt at præcisere, at en driftsherre for et anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, er ansvarlig for miljøskader eller overhængende fare herfor, som skyldes hans virksomhed.

(26) Ved drift af anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, der kan påregnes at få væsentlige grænseoverskridende virkninger på miljøet og deraf følgende risici for menneskers sundhed på en anden medlemsstats område, bør der forefindes en fælles procedure til fremme af samråd mellem nabolande. Formålet er at sikre passende udveksling af oplysninger mellem myndighederne, og at offentligheden informeres behørigt om affaldsanlæg, som kan få negative følger for miljøet i denne anden medlemsstat.

(27) Medlemsstaterne bør sørge for, at de kompetente myndigheder indfører en effektiv ordning for inspektioner eller andre kontrolforanstaltninger rettet mod anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien. Uden at driftsherrens forpligtelser i henhold til driftstilladelsen berøres, bør det, inden deponering påbegyndes, ved inspektion kontrolleres, at betingelserne for tilladelsen er opfyldt. Herudover bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrerne og deres efterfølgere fører løbende journaler for sådanne affaldsanlæg, og at driftsherrerne videregiver oplysninger om affaldsanlæggets tilstand og drift til deres efterfølgere.

(28) Medlemsstaterne bør sende Kommissionen regelmæssige beretninger om gennemførelsen af dette direktiv, herunder oplysninger om uheld og næsten-uheld. På grundlag af disse indberetninger aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet.

(29) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

(30) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes en fortegnelse over nedlukkede, herunder forladte, affaldsanlæg, der befinder sig på deres område, for at kunne identificere dem, som har alvorlige miljøskadelige virkninger, eller som potentielt kan blive en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet på kort eller mellemlang sigt. Disse fortegnelser bør udgøre et grundlag for et hensigtsmæssigt program for foranstaltninger.

(31) Kommissionen bør sørge for passende udveksling af videnskabelige og tekniske oplysninger om, hvordan en opgørelse over nedlukkede anlæg etableres på medlemsstatsplan, og om udvikling af metoder, der kan hjælpe medlemsstaterne med at efterkomme dette direktiv i forbindelse med rehabilitering af lukkede affaldsanlæg. Der bør også sikres udveksling af oplysninger i og mellem medlemsstaterne om den bedste tilgængelige teknik.

(32) Med sigte på en konsekvent anvendelse af traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.

(33) Dette direktiv kan være et nyttigt redskab, når det skal undersøges, om projekter, der modtager fællesskabsmidler som et led i udviklingsstøtte, omfatter de nødvendige foranstaltninger til så vidt muligt at forebygge eller mindske eventuelle negative indvirkninger på miljøet. En sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med traktatens artikel 6, navnlig for så vidt angår integrering af miljøbeskyttelseskrav i Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde.

(34) Målet for dette direktiv, nemlig bedre håndtering af affald fra udvindingsindustrien, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, da uhensigtsmæssig håndtering af sådant affald kan føre til grænseoverskridende forurening. Ifølge forureneren betaler-princippet bør der bl.a. tages hensyn til miljøskader forårsaget af affald fra udvindingsindustrien, og det forhold, at dette princip ikke anvendes på samme måde i medlemsstaterne, kan betyde, at de økonomiske beslutningstagere pålægges forskellige finansielle byrder. Indbyrdes afvigelser mellem medlemsstaternes foranstaltninger til håndtering af affald fra udvindingsindustrien forringer samtidig muligheden for at nå målet om at sikre et mindsteniveau for sikker og ansvarlig håndtering af dette affald og maksimere nyttiggørelsen heraf i hele Fællesskabet. Da dette direktivs mål har et sådant omfang og sådanne virkninger, at det bedst kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

([1]) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

(35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(36) Der bør gives regler for driften af de affaldsanlæg, der findes på tidspunktet for gennemførelsen af dette direktiv, med henblik på, at der inden for en nærmere fastsat frist træffes de nødvendige foranstaltninger for deres tilpasning til kravene i dette direktiv.

(37) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ([2]) tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

I dette direktiv opstilles der foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet, navnlig vand, luft, jord, fauna, flora og landskab, og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Direktivet omfatter håndtering af affald fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Direktivet omfatter ikke:

a) affald, der opstår i forbindelse med efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer samt ved stenbrudsdrift, men som ikke er knyttet direkte til disse aktiviteter

b) affald fra offshore-efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer

c) injektion af vand og reinjektion af grundvand, der er pumpet op, jf. artikel 11, stk. 3, litra j), første og andet led, i direktiv 2000/60/EF, for så vidt den nævnte artikel tillader det.

3. Inert affald og ikke-forurenet jord fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer og fra stenbrudsdrift og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv er ikke omfattet af artikel 7, 8, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12, artikel 13, stk. 6, og artikel 14 og 16, medmindre det deponeres i et affaldsanlæg i kategori A.

Den kompetente myndighed kan reducere eller frafalde kravene til deponering af ikke-farligt affald, der er opstået ved efterforskning efter mineralressourcer, bortset fra olie og evaporiter, dog ikke gipssten og anhydrit, og til deponering af ikke-forurenet jord og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv, hvis den finder det godtgjort, at kravene i artikel 4 er opfyldt.

Medlemsstaterne kan reducere eller frafalde kravene i artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 5 og 6, artikel 13, stk. 6, og artikel 14 og 16 til ikke-farligt ikke-inert affald, medmindre det deponeres i et affaldsanlæg i kategori A.

4. Medmindre andet gælder ifølge anden fællesskabslovgivning er affald, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde, ikke omfattet af direktiv 1999/31/EF.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »affald«: det samme som i artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF

2) »farligt affald«: det samme som i artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ([3])

3) »inert affald«: affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det sandsynligvis vil medføre forurening af miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoksicitet skal være af ubetydeligt omfang og må navnlig ikke bringe overfladevandets og/eller grundvandets kvalitet i fare

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

([2]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

([3]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

4) »ikke-forurenet jord«: jord, der er fjernet fra det øverste jordlag i forbindelse med udvindingsaktiviteter, og som ikke anses for forurenet i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor anlægsstedet befinder sig, eller til fællesskabslovgivningen

5) »mineralressource« eller »mineral«: en naturlig forekomst i jordskorpen af et organisk eller uorganisk stof såsom energibrændstoffer, metalmalme, industri- og byggemineraler, men ikke vand

6) »udvindingsindustrien«: alle virksomheder og foretagender, der tager del i udvinding af mineralressourcer på jordoverfladen eller i undergrunden i erhvervsmæssigt øjemed herunder udvinding ved boring, eller oparbejdning af det udvundne materiale

7) »off-shore«: det hav- og havbundsområde, der strækker sig udad fra middellavvandsmærket

8) »oparbejdning«: behandling af mineralressourcer, herunder drift af stenbrud, ved hjælp af en eller flere mekaniske, fysiske, biologiske, termiske eller kemiske processer med henblik på udvinding af mineralet, herunder deling, sortering, separation og udvaskning; fornyet behandling af tidligere affald er omfattet af definitionen, men ikke udsmeltning, metallurgiske operationer eller termiske fremstillingsprocesser (bortset fra brænding af kalksten)

9) »tailings«: det faste affald eller slam, der bliver tilovers efter oparbejdning af malmen ved separationsprocesser (f.eks. knusning, formaling, sortering, flotation og andre fysisk/kemiske teknikker), hvorved de værdifulde mineraler isoleres fra det mindre værdifulde stenmateriale

10) »dynge«: et anlæg til deponering af fast affald på jordoverfladen

11) »dæmning«: en konstruktion, der tilbageholder eller omslutter vand og/eller affald i en dam

12) »dam«: et naturligt eller kunstigt anlæg til deponering af finkornet affald, normalt tailings, sammen med varierende mængder frit vand, som stammer fra oparbejdning af mineralressourcer og fra rensning og recirkulering af procesvand

13) »cyanid dissocierbart med svag syre«: cyanider og cyanidforbindelser, der dissocieres med svag syre ved et nærmere fastlagt pH

14) »perkolat«: enhver væske, der siver gennem deponeret affald og ledes ud fra eller forefindes i et affaldsanlæg, herunder forurenet drænvand, og som kan skade miljøet, hvis den ikke behandles

15) »affaldsanlæg«: et område, der er udpeget til akkumulering eller deponering af udvindingsaffald, fast eller flydende, opløst eller opslæmmet, med følgende tidsmæssige begrænsninger:

— ingen tidsmæssig begrænsning for affaldsanlæg i kategori A og anlæg til affald defineret som farligt i affaldshåndteringsplanen

— i mere end seks måneder for anlæg til farligt affald, der uventet er opstået

— i mere end et år for anlæg til ikke-farligt ikke-inert affald

— i mere end tre år for anlæg til ikke-forurenet jord, ikke-farligt affald fra efterforskning, affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv og inert affald.

Til sådanne anlæg medregnes dæmninger og andre konstruktioner, der skal indeholde, tilbageholde, indeslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg, samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter udvinding af mineralet med henblik på rehabilitering eller til anlægsformål

16) »større uheld«: en hændelse på et anlægssted ved håndtering af udvindingsaffald i en virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, som fører til, at menneskers sundhed og/eller miljø bringes i alvorlig fare, enten umiddelbart eller på længere sigt, på selve anlægsstedet eller uden for

17) »farligt stof«: stoffer, blandinger og præparater som er farlige ifølge definitionen i direktiv 67/548/EØF ([1]) eller direktiv 1999/45/EF ([2])

18) »bedste tilgængelige teknik«: det samme som i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF

([1]) Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af16.8.1967, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF (EUT L 152 af 30.4.2004, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/8/EF (EUT L 19 af 24.1.2006, s. 12).

19) »recipientvand«: overfladevand, grundvand, overgangsvande og kystvand som defineret i henholdsvis artikel 2, nr. 1), 2), 6) og 7), i direktiv 2000/60/EF

20) »rehabilitering«: behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg, på en sådan måde, at det bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand med hensyn til bl.a. jordbundskvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, landskab og anvendelsesmuligheder

21) »efterforskning«: søgning efter mineralforekomster af økonomisk værdi, herunder prøveudtagning, bulkprøveudtagning, boring og udgravning, bortset fra arbejder, der er nødvendige for udviklingen af sådanne forekomster, samt aktiviteter, der er direkte forbundet med en eksisterende udvinding

22) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, foreninger, organisationer eller grupper heraf

23) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, der påvirkes eller må formodes at blive påvirket af, eller som har en interesse i beslutningsprocessen på miljøområdet i artikel 6 og 7 i dette direktiv; i forbindelse med denne definition anses en sådan interesse at foreligge for ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav i henhold til den nationale lovgivning

24) »driftsherre«: den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for håndtering af udvindingsaffald ifølge den nationale lovgivning i den medlemsstat, som affaldet håndteres i, såvel i forbindelse med midlertidig oplagring af udvindingsaffald som i driftsfasen og i perioden efter lukning

25) »affaldsindehaver«: producenten af udvindingsaffaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet

26) »kompetent person«: en fysisk person, som er i besiddelse af den nødvendige tekniske viden og erfaring, jf. lovgivningen i den medlemsstat, hvor personen har sine aktiviteter, til at opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv

27) »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder, medlemsstaten udpeger som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv

28) »anlægssted«: hele det landområde på et bestemt geografisk sted, som en driftsherre har ledelsesmæssig kontrol over

29) »væsentlig ændring«: en ændring i et affaldsanlægs struktur eller drift, der efter den kompetente myndigheds vurdering kan få betydelige negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet.

Artikel 4

Almene krav

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udvindingsaffald håndteres, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes processer eller metoder, der kan skade miljøet, og navnlig uden at der skabes risiko for vand, luft eller jord, eller for fauna og flora, uden at der forårsages gener i form af støj eller lugt, og uden at der påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade. Medlemsstaterne træffer også de fornødne foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af udvindingsaffald.

2. Medlemsstaterne sikrer, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget, også efter dets lukning, og forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed.

3. Foranstaltningerne i stk. 2 skal bl.a. bygge på den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, idet der tages hensyn til affaldsanlæggets tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold.

Artikel 5

Affaldshåndteringsplan

1. Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren udarbejder en affaldshåndteringsplan for minimering, behandling, nyttiggørelse og deponering af udvindingsaffald, under hensyntagen til princippet om bæredygtig udvikling.

2. Affaldshåndteringsplanen har følgende formål:

a) at forhindre eller begrænse affaldsproduktionen og dens skadevirkninger, især ved, at der tages hensyn til:

   i) affaldshåndtering både i konstruktionsfasen og ved valget af metode til mineraludvinding og -oparbejdning

   ii) de ændringer, som kan finde sted i udvindingsaffaldet, når dets overfladeareal forøges, og det udsættes for påvirkningerne over jordoverfladen

   iii) redeponering af udvindingsaffaldet i det tomme brud efter udvinding af mineralet, for så vidt som det er teknisk og økonomisk muligt og miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende EF-miljønormer samt de relevante krav i dette direktiv

iv) genudlægning af muldlaget efter lukning af affaldsanlægget eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, genanvendelse af muldlaget andetsteds

v) anvendelse af mindre farlige stoffer ved oparbejdning af mineralressourcer

b) at fremme nyttiggørelse af udvindingsaffald ved genanvendelse, genbrug eller udnyttelse, hvis dette kan gøres miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende EF-miljønormer samt de relevante krav i dette direktiv

c) at garantere sikker bortskaffelse af udvindingsaffald på kort og lang sigt, navnlig ved under konstruktionsfasen at tage hensyn til håndtering under et affaldsanlægs drift og efter dets lukning og ved at vælge en konstruktion, der

i) kun kræver ringe og om muligt ingen overvågning, kontrol og forvaltning af det nedlukkede affaldsanlæg

ii) forhindrer eller i det mindste minimerer alle langsigtede negative virkninger, der for eksempel skyldes spredning af luft- og vandforurenende stoffer fra affaldsanlægget, og

iii) sikrer den langsigtede geotekniske stabilitet ved alle dæmninger eller dynger, der rager op over det oprindelige overfladeniveau.

3. Affaldshåndteringsplanen skal mindst indeholde følgende:

a) i givet fald den foreslåede klassificering af affaldsanlægget i overensstemmelse med kriterierne i bilag III:

— hvis der kræves et affaldsanlæg i kategori A, dokumentation for, at en strategi for forebyggelse af større uheld, et sikkerhedsledelsessystem til gennemførelse heraf og en intern beredskabsplan vil blive indført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3

— hvis driftsherren finder, at der ikke kræves et affaldsanlæg i kategori A, tilstrækkelig dokumentation herfor, herunder en klarlæggelse af den eventuelle risiko for uheld

b) en specificering af affaldet i overensstemmelse med bilag II og et skøn over den samlede udvindingsaffaldsmængde, der produceres i driftsfasen

c) en beskrivelse af den aktivitet, hvorved affaldet opstår, og af en eventuel efterfølgende behandling af affaldet

d) en beskrivelse af, hvilke skader på menneskers sundhed og miljøet deponering af affaldet kan afstedkomme, og hvilke forebyggende foranstaltninger der skal træffes med henblik på at begrænse miljøpåvirkningen under driften og efter nedlukningen mest muligt, jf. også aspekterne i artikel 11, stk. 2, litra a), b), d) og e)

e) forslag til kontrol- og overvågningsprocedurer, jf. artikel 10 (når det er relevant) og artikel 11, stk. 2, litra c)

f) forslag til plan for procedurer for lukning, herunder rehabilitering, procedurer og overvågning efter lukning, jf. artikel 12

g) foranstaltninger til forebyggelse af forringet vandtilstand i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF og til forebyggelse eller minimering af luft- og jordforurening, jf. artikel 13

h) en kortlæggelse af tilstanden i det område, der påvirkes af affaldsanlægget.

Affaldshåndteringsplanen skal indeholde så mange oplysninger, at den kompetente myndighed kan vurdere, om driftsherren er i stand til at opfylde formålene med affaldshåndteringsplanen, jf. stk. 2, og sine forpligtelser i henhold til dette direktiv. Planen skal navnlig dokumentere, hvordan den i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), valgte option og metode opfylder de i stk. 2, litra a), nævnte formål med affaldshåndteringsplanen.

4. Affaldshåndteringsplanen revurderes hvert femte år og/eller ændres i tilfælde af afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald. Alle ændringer meddeles til den kompetente myndighed.

5. Planer, der udarbejdes i medfør af anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, og som indeholder de i stk. 3 krævede oplysninger, kan benyttes, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og driftsherren spares for dobbeltarbejde, forudsat at alle kravene i stk. 1-4 opfyldes.

6. Den kompetente myndighed godkender affaldshåndteringsplanen på grundlag af procedurer, som besluttes af medlemsstaterne, og overvåger dens gennemførelse.

Artikel 6

Forebyggelse af større uheld og information

1. Denne artikel finder anvendelse på affaldsanlæg i kategori A, dog ikke affaldsanlæg, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.

2. Uden at anden fællesskabslovgivning berøres, især direktiv 92/91/EØF og direktiv 92/104/EØF, sørger medlemsstaterne for, at kilderne til eventuelle større uheld bliver klarlagt, og at konstruktion, opførelse, drift og vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges, og deres eventuelle skadevirkninger, herunder grænseoverskridende virkninger, for menneskers sundhed og/eller miljøet begrænses.

3. Inden påbegyndelse af driften udarbejder hver driftsherre med henblik på opfyldelse af kravene i stk. 2 en strategi for forebyggelse af større uheld ved håndteringen af udvindingsaffaldet og etablerer til gennemførelse af denne strategi et sikkerhedsledelsessystem, jf. principperne i bilag I, punkt 1, samt iværksætter en intern beredskabsplan med de foranstaltninger, der skal træffes på anlægget i tilfælde af uheld.

Som led i denne strategi udnævner driftsherren en sikkerhedsansvarlig, der forestår gennemførelsen af strategien for forebyggelse af større uheld og det løbende tilsyn hermed.

Den kompetente myndighed udarbejder en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld. Som led i ansøgningen om tilladelse udleverer driftsherren til den kompetente myndighed de oplysninger, som denne har brug for for at udarbejde den nævnte plan.

4. Beredskabsplanerne i stk. 3 skal tjene følgende formål:

a) at bringe større uheld og andre hændelser under kontrol, således at deres virkninger mindskes, især at skader på menneskers sundhed og miljøet begrænses

b) at gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod virkningerne af større uheld og andre hændelser

c) at give offentligheden og de berørte instanser og myndigheder i området de nødvendige oplysninger

d) at rehabilitere, genoprette og rense miljøet efter et større uheld.

Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i tilfælde af et større uheld giver den kompetente myndighed alle oplysninger, som kan medvirke til yderligere at mindske følgerne for menneskers sundhed og er nødvendige for en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.

5. Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får reel mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan, som er omhandlet i stk. 3. Med dette for øje informeres den berørte offentlighed om alle forslag dertil, og der stilles relevante oplysninger til rådighed, bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocessen og om, hvilken kompetent myndighed bemærkninger og spørgsmål skal stiles til.

Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger, og at sådanne bemærkninger tages i betragtning ved udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

6. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og om, hvad der skal gøres i tilfælde af uheld, dvs. mindst de oplysninger, der er opregnet i bilag I, punkt 2, automatisk udleveres gratis til den berørte offentlighed.

Disse oplysninger revurderes hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt.

Artikel 7

Ansøgning og tilladelse

1. Intet affaldsanlæg må være i drift, uden at den kompetente myndighed har givet tilladelse dertil. Tilladelsen skal indeholde de oplysninger, der er opregnet i stk. 2, og det skal være tydeligt angivet, hvilken kategori anlægget tilhører, jf. de i artikel 9 omhandlede kriterier.

Forudsat at alle kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres til én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og driftsherren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde. Forudsat at alle kravene i denne artikel er opfyldt, kan elementerne i stk. 2 kombineres i én enkelt tilladelse eller i flere tilladelser.

2. Ansøgningen om tilladelse skal mindst indeholde følgende:

a) driftsherrens identitet

b) forslag til placering af affaldsanlægget samt eventuelle alternative placeringer

c) affaldshåndteringsplanen som omhandlet i artikel 5

d) passende ordninger i form af en finansiel sikkerhed eller tilsvarende, jf. artikel 14

e) de oplysninger, som gives af driftsherren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 85/337/EØF ([1]), når der i henhold til samme direktiv kræves en vurdering af indvirkningen på miljøet.

([1]) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

3. Den kompetente myndighed udsteder kun tilladelse, hvis den finder det godtgjort, at

a) driftsherren opfylder de relevante krav i dette direktiv

b) affaldshåndteringen ikke direkte strider mod eller på anden måde hindrer gennemførelsen af den eller de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører betingelserne for tilladelsen:

— hvis der er afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald

— på grundlag af de overvågningsresultater, der indberettes af driftsherren i medfør af artikel 11, stk. 3, eller de kontroller, der foretages i medfør af artikel 17

— i lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik i medfør af artikel 21, stk. 3.

5. Oplysningerne i en tilladelse, der er udstedt ifølge denne artikel, stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål. Følsomme oplysninger af rent forretningsmæssig karakter, f.eks. oplysninger om forretningsforbindelser, omkostningskomponenter og lønsomme mineralforekomsters størrelse, offentliggøres ikke.

Artikel 8

Inddragelse af offentligheden

1. Nedenstående oplysninger gives til offentligheden tidligt i proceduren for udstedelse af tilladelser og i hvert fald, så snart de med rimelighed kan gives, enten ved offentlig meddelelse eller på anden hensigtsmæssig måde, f.eks. elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed:

a) ansøgningen om tilladelse

b) oplysning om, at en beslutning vedrørende en ansøgning om tilladelse er omfattet af samråd mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 16, hvis dette er tilfældet

c) nærmere oplysninger om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for beslutningen, dem, som der kan indhentes relevante oplysninger fra, og dem, som bemærkninger og spørgsmål kan stiles til, samt nærmere oplysninger om tidsfristerne for indsendelse af bemærkninger og spørgsmål

d) de mulige beslutningers art

e) nærmere oplysninger om forslaget om ajourføring af en tilladelse eller af betingelserne for en tilladelse

f) omtrentligt hvornår og hvor, eller hvordan, de relevante oplysninger bliver givet

g) nærmere oplysninger om, hvordan deltagelse af offentligheden er tilrettelagt, jf. stk. 7.

2. Medlemsstaterne sørger for, at følgende gøres tilgængelige for den berørte offentlighed inden for en rimelig tidshorisont:

a) i overensstemmelse med den nationale lovgivning de vigtigste rapporter og udtalelser, der var tilgået de kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor offentligheden blev underrettet som anført i stk. 1

b) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ([1]), alle oplysninger ud over de i stk. 1 nævnte, som er relevante for beslutningen i overensstemmelse med artikel 7 i nærværende direktiv, og som først er blevet tilgængelige efter, at offentligheden er underrettet som anført i stk. 1 i nærværende artikel.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at offentligheden i overensstemmelse med stk. 1 underrettes om en ajourføring af betingelserne for tilladelsen i henhold til artikel 7, stk. 4.

4. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte bemærkninger og udtalelser til den kompetente myndighed, inden der træffes beslutning.

5. Der skal i beslutningen tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der afholdes ifølge denne artikel.

6. Når den kompetente myndighed har truffet beslutning, underretter den i overensstemmelse med de gældende procedurer den berørte offentlighed herom og stiller følgende oplysninger til rådighed for den berørte offentlighed:

a) beslutningens indhold, herunder en kopi af tilladelsen

b) de grunde og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen.

([1]) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

7. De nærmere detaljer for offentlighedens deltagelse ifølge denne artikel fastsættes af medlemsstaterne på en sådan måde, at den berørte offentlighed kan forberede sig og medvirke effektivt.

Artikel 9

Klassifikationssystem for affaldsanlæg

Med henblik på dette direktiv klassificerer de kompetente myndigheder et affaldsanlæg i kategori A i henhold til kriterierne i bilag III.

Artikel 10

Tomme brud

1. Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren ved redeponering af udvindingsaffald i et tomt brud med henblik på rehabilitering og til anlægsformål, uanset om udvindingen skete på jordoverfladen eller i undergrunden, træffer foranstaltninger til

1) at sikre udvindingsaffaldets stabilitet, idet artikel 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse

2) at forebygge forurening af jord, overfladevand og grundvand, idet artikel 13, stk. 1, 3 og 5, finder tilsvarende anvendelse

3) at sikre, at udvindingsaffaldet og det tomme brud overvåges, idet artikel 12, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

2. Direktiv 1999/31/EF finder i relevant omfang fortsat anvendelse på andet affald end udvindingsaffald, som anvendes til fyldning af tomme brud.

Artikel 11

Opførelse og forvaltning af affaldsanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldsanlæg forvaltes af kompetente personer, og at der er sørget for teknisk udvikling og personaleuddannelse.

2. Den kompetente myndighed forvisser sig om, at driftsherren ved opførelse af et nyt affaldsanlæg eller ved ændring af et bestående affaldsanlæg sørger for følgende:

a) at anlægget er hensigtsmæssigt placeret under særlig hensyntagen til forpligtelser på fællesskabsplan eller nationalt plan vedrørende beskyttede områder samt geologiske, hydrologiske, hydrogeologiske, seismiske og geotekniske forhold og således udformet, at forudsætningerne på kort og lang sigt for forebyggelse af forurening af jord, luft, grundvand og overfladevand er til stede under særlig hensyntagen til direktiv 76/464/EØF ([1]), 80/68/EØF ([2]) og 2000/60/EF, at forurenet vand og perkolat kan opsamles effektivt, når og hvis det kræves ifølge tilladelsen, og at vand- og vinderosion reduceres til et rimeligt omfang i den udstrækning, dette er teknisk muligt og økonomisk rimeligt

b) at anlægget opføres, forvaltes og vedligeholdes på en sådan måde, at det er fysisk stabilt, at jord, luft, overfladevand og grundvand ikke forurenes på kort og lang sigt, og at skader på landskabet begrænses mest muligt

c) at der er lagt passende planer og taget passende skridt til, at anlægget regelmæssigt overvåges og tilses af kompetente personer, og at der skrides ind, hvis der er tegn på ustabilitet eller forurening af vand eller jord

d) at der er taget passende skridt til rehabilitering af landområdet og lukning af affaldsanlægget

e) at der er taget passende skridt vedrørende affaldsanlægget for perioden efter lukning.

Der føres registre over den overvågning og det tilsyn, der omhandlet i litra c), og disse registre indgår sammen med tilladelsesbilagene i en teknisk beskrivelse og sikrer, navnlig hvis der skiftes driftsherre, den fornødne overdragelse af oplysninger.

3. Driftsherren giver snarest muligt og under alle omstændigheder inden 48 timer meddelelse til den kompetente myndighed om alle hændelser, der forventes at kunne påvirke affaldsanlæggets stabilitet, og alle betydende miljøskadevirkninger, som afsløres af anlæggets kontrol- og overvågningsprocedurer. Driftsherren benytter i givet fald den interne beredskabsplan og efterkommer alle øvrige instrukser fra den kompetente myndighed om afhjælpende foranstaltninger.

([1]) Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23). Senest ændret ved direktiv 2000/60/EF.

([2]) Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43). Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

Udgifterne til disse foranstaltninger afholdes af driftsherren.

Med en hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst en gang om året indberetter driftsherren på grundlag af indsamlede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om betingelserne for tilladelsen overholdes, og øge deres viden om affaldets og affaldsanlæggets stabilitet. På grundlag af denne indberetning kan den kompetente myndighed afgøre, at validering ved en uafhængig ekspert er nødvendig.

Artikel 12

Procedurer ved og efter lukning af affaldsanlæg

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til, at stk. 2-5 overholdes.

2. Et affaldsanlæg må først indlede lukningsproceduren, når mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) De relevante betingelser i tilladelsen er opfyldt.

b) Der er givet tilladelse fra den kompetente myndighed efter anmodning fra driftsherren.

c) Den kompetente myndighed træffer en begrundet beslutning herom.

3. Et affaldsanlæg kan først betragtes som endeligt lukket, når den kompetente myndighed uden unødig forsinkelse har udført en afsluttende inspektion på stedet, vurderet alle driftsherrens beretninger, certificeret, at det område, der påvirkes af et affaldsanlæg, er rehabiliteret, og meddelt driftsherren sin godkendelse af lukningen.

En sådan godkendelse begrænser på ingen måde driftsherrens forpligtelser i henhold til betingelserne i tilladelsen eller lovgivningen i øvrigt.

4. Når et affaldsanlæg er endeligt lukket, er driftsherren ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning, kontrol og afhjælpende foranstaltninger i tidsrummet efter lukningen, så længe den kompetente myndighed kræver det under hensyntagen til farens art og til, hvor længe den kan være til stede, medmindre den kompetente myndighed beslutter at overtage disse opgaver fra driftsherren; denne bestemmelse berører ikke national lovgivning eller fællesskabslovgivning om affaldsindehaveres ansvar.

5. Hvis den kompetente myndighed anser det for nødvendigt for at opfylde relevante miljøkrav, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning, navnlig kravene i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF, skal driftsherren efter lukning af et affaldsanlæg bl.a. kontrollere anlæggets fysiske og kemiske stabilitet og minimere miljøskadevirkninger, særlig for overfladevand og grundvand, ved at sørge for følgende:

a) at alle anlægsstrukturer overvåges og bevares, og at kontrol- og måleapparatur konstant er klar til brug

b) at eventuelle overløbskanaler og afløb holdes rene og ryddede.

6. Driftsherren giver snarest muligt efter lukningen af et affaldsanlæg den kompetente myndighed meddelelse om alle hændelser, der forventes at kunne påvirke affaldsanlæggets stabilitet, og alle betydende miljøskadevirkninger, som afsløres via anlæggets kontrol- og overvågningsprocedurer. Driftsherren benytter i givet fald den interne beredskabsplan og efterkommer alle øvrige instrukser fra den kompetente myndighed om afhjælpende foranstaltninger.

Udgifterne til disse foranstaltninger afholdes af driftsherren.

I de tilfælde og med den hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, indberetter driftsherren på grundlag af indsamlede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om betingelserne for tilladelsen overholdes, og øge deres viden om affaldets og affaldsanlæggets stabilitet.

Artikel 13

Forebyggelse af forringet vandtilstand og luft- og jordforurening

1. Den kompetente myndighed forvisser sig om, at driftsherren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde Fællesskabets miljøbestemmelser, og navnlig til, i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF, at forebygge forringelse af den eksisterende vandtilstand, bl.a. ved

a) at evaluere det deponerede affalds potentiale for perkolatproduktion, herunder også perkolatets indhold af forureningsstoffer, såvel under anlæggets drift som efter lukningen, og beregne anlæggets vandbalance

b) at forebygge eller at minimere perkolatproduktion og forurening af jord og overfladevand eller grundvand fra affaldet

c) at opsamle og behandle forurenet vand og perkolat fra anlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

2. Den kompetente myndighed skal sikre, at driftsherren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eller mindske støv- og gasemissioner.

3. Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljørisikovurdering, der navnlig tager hensyn til direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF eller 2000/60/EF, finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at affaldsanlægget ikke rummer nogen potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i stk. 1, litra b) og c), lempes eller frafaldes i overensstemmelse hermed.

4. Medlemsstaterne stiller som betingelse for deponering af udvindingsaffald i et recipientvandområde, der ikke er konstrueret med henblik på deponering af udvindingsaffald, og uanset om affaldet er fast, flydende eller opslæmmet, at driftsherren opfylder de relevante krav i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF.

5. Når udvindingsaffald anbringes i tomme brud, uanset om disse er skabt ved udvinding på jordoverfladen eller i undergrunden, der efter nedlukningen tillades sat under vand, træffer driftsherren de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eller minimere forringelse af vandtilstanden og jordforurening i overensstemmelse med stk. 1 og 3, der finder tilsvarende anvendelse. Driftsherren giver den kompetente myndighed de nødvendige oplysninger for at sikre, at fællesskabsforpligtelserne opfyldes, navnlig dem i direktiv 2000/60/EF.

6. Hvad angår damme, hvor der er cyanid til stede, sørger driftsherren for, at koncentrationen af cyanid dissocierbart med svag syre i dammen bringes ned til det lavest mulige niveau med den bedste tilgængelige teknik, og for så vidt angår anlæg, som der er udstedt tilladelse til inden, eller som allerede er sat i drift den 1. maj 2008, at koncentrationen af cyanid dissocierbart med svag syre på det sted, hvor tailings ledes ud i dammen fra oparbejdningsanlægget, ikke overskrider 50 ppm fra den 1. maj 2008, 25 ppm fra den 1. maj 2013, 10 ppm fra den 1. maj 2018 og 10 ppm for anlæg, som der er udstedt tilladelse til efter den 1. maj 2008.

Den kompetente myndighed kan kræve, at driftsherren ved hjælp af en risikovurdering, der tager lokalitetsspecifikke forhold i betragtning, godtgør, at disse koncentrationsgrænser ikke behøver at blive bragt yderligere ned.

Artikel 14

Finansiel sikkerhed

1. Den kompetente myndighed kræver, inden akkumulering eller deponering af udvindingsaffald i et affaldsanlæg påbegyndes, at der stilles finansiel sikkerhed (f.eks. i form af erhvervsfinansierede gensidige garantifonde) eller tilsvarende efter procedurer, som medlemsstaterne træffer afgørelse om, med det formål:

a) at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes

b) at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til rehabilitering af det område, der påvirkes af affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7.

2. Sikkerhedsstillelsen i henhold til stk. 1 beregnes på grundlag af følgende:

a) affaldsanlæggets forventede miljøpåvirkninger med særlig hensyntagen til anlæggets kategori, affaldets specifikationer og det rehabiliterede landområdes fremtidige anvendelse

b) en forudsætning om, at uafhængige og velkvalificerede tredjeparter kan bedømme og udføre eventuelt påkrævet rehabiliteringsarbejde.

3. Sikkerhedsstillelsens størrelse justeres periodisk i overensstemmelse med omfanget af ethvert rehabiliteringsarbejde, som det er påkrævet at udføre på det område, der påvirkes af affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7.

4. Når den kompetente myndighed godkender lukning i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, giver den driftsherren en skriftlig erklæring om, at forpligtelsen til at stille sikkerhed, jf. stk. 1 i nærværende artikel, bortset fra forpligtelserne vedrørende tidsrummet efter lukning af anlægget i henhold til artikel 12, stk. 4, er bortfaldet.

Artikel 15

Miljøansvar

Følgende punkt tilføjes i bilag III i direktiv 2004/35/EF:

»13. Håndteringen af udvindingsaffald i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (*) .

(*) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15«

Artikel 16

Grænseoverskridende virkninger

1. Hvis en medlemsstat, hvori et affaldsanlæg er placeret, konstaterer, at driften af et affaldsanlæg i kategori A vil kunne få betydelige skadevirkninger på miljøet og deraf følgende risici for menneskers sundhed i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive udsat for sådanne virkninger, fremsætter anmodning herom, meddeler den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om tilladelse i henhold til artikel 7, den anden medlemsstat de oplysninger, der er forelagt i henhold til samme artikel, samtidig med at den stiller disse til rådighed for sine egne statsborgere.

Disse oplysninger danner grundlag for eventuelt nødvendige konsultationer som led i bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

2. Medlemsstaterne sørger som led i deres bilaterale forbindelse for, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives den berørte offentlighed i den stat, der kan blive udsat for virkningerne, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

3. I tilfælde af et uheld på et affaldsanlæg som omhandlet i stk. 1 sørger medlemsstaterne for, at de oplysninger, som driftsherren har givet de kompetente myndigheder i medfør af artikel 6, stk. 4, straks videregives til den anden medlemsstat med henblik på en yderligere minimering af følgerne af uheldet for menneskers sundhed og en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.

Artikel 17

Den kompetente myndigheds kontrol

1. Inden deponeringen påbegyndes og derefter med regelmæssige mellemrum, herunder i perioden efter lukningen, som fastsættes af den berørte medlemsstat, aflægger den kompetente myndighed kontrolbesøg på affaldsanlæg, der er omfattet af artikel 7, for at sikre sig, at de overholder de relevante betingelser for tilladelsen. Et positivt resultat begrænser på ingen måde driftsherrens ansvar i henhold til betingelserne for tilladelsen.

2. Medlemsstaterne kræver, at driftsherren fører registre over al affaldshåndtering, holder dem ajour og stiller dem til rådighed for den kompetente myndighed for gennemgang, og sørger for, at de relevante ajourførte oplysninger og registre om anlægget overdrages i det fornødne omfang, hvis affaldsanlægget skifter driftsherre.

Artikel 18

Indberetningspligt

1. Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen en beretning om direktivets gennemførelse. Beretningen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2. Beretningen sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Kommissionen offentliggør en samlet beretning om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes beretninger.

2. En gang om året sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om hændelser, som driftsherrerne har givet meddelelse om i medfør af artikel 11, stk. 3, og artikel 12, stk. 6. Kommissionen stiller efter anmodning disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne. Medmindre andet gælder ifølge fællesskabslovgivningen om offentlig adgang til miljøoplysninger, stiller medlemsstaterne derefter på anmodning disse oplysninger til rådighed for medlemmer af den berørte offentlighed.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 20

Fortegnelse over nedlukkede affaldsanlæg

Medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes og regelmæssigt ajourføres en fortegnelse over lukkede affaldsanlæg (herunder også anlæg, der er forladt), der befinder sig på deres område, og som har alvorlige miljøskadelige virkninger, eller som potentielt kan blive en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet på kort eller mellemlang sigt. Fortegnelsen, der skal stilles til rådighed for offentligheden, udarbejdes inden den 1. maj 2012, idet der tages hensyn til metoderne i artikel 21, hvis de foreligger.

Artikel 21

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen, bistået af det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, sørger for, at der foregår den nødvendige udveksling af tekniske og videnskabelige oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på udarbejdelse af metoder til:

a) gennemførelse af artikel 20

b) rehabilitering af de lukkede affaldsanlæg, der er udpeget i henhold til artikel 20, således at de opfylder kravene i artikel 4. Metoderne skal give mulighed for opstilling af de mest hensigtsmæssige procedurer for risikovurdering og afhjælpende foranstaltninger, når der henses til de meget forskellige geologiske, hydrogeologiske og klimatologiske forhold i Europa.

2. Medlemsstaterne sørger for, at myndighederne følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik.

3. Kommissionen sørger for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte organisationer om den bedste tilgængelige teknik, om overvågningsbestemmelser og udvikling i forbindelse hermed. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger.

Artikel 22

Gennemførelses- og ændringsbestemmelser

1. Senest den 1. maj 2008 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, og idet litra e), f) og g) prioriteres, bestemmelser til:

a) harmonisering og regelmæssig fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5, og artikel 12, stk. 6

b) gennemførelse af artikel 13, stk. 6, herunder de tekniske krav vedrørende definitionen af cyanid dissocierbart med svag syre og metoden til måling heraf

c) tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed, jf. artikel 14, stk. 2

d) tekniske retningslinjer for kontrol, jf. artikel 17

e) færdiggørelse af de tekniske krav til specificering af affald i bilag II

f) fortolkning af definitionen i artikel 3, nr. 3)

g) fastlæggelse af kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i bilag III

h) fastlæggelse af de harmoniserede prøveudtagningsstandarder og analysemetoder, som er nødvendige for den tekniske gennemførelse af direktivet.

2. De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Ændringerne skal have til formål at opnå et højt niveau af miljøbeskyttelse.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Overgangsbestemmelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle affaldsanlæg, som der er udstedt tilladelse til eller som allerede er sat i drift den 1. maj 2008, opfylder bestemmelserne i dette direktiv senest den 1. maj 2012, bortset fra bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, der først skal være opfyldt den 1. maj 2014, og i artikel 13, stk. 6, der skal opfyldes i overensstemmelse med de deri anførte tidsfrister.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på affaldsanlæg, der er lukket før den 1. maj 2008.

3. Medlemsstaterne sikrer fra den 1. maj 2006 og uanset eventuel lukning af et affaldsanlæg efter denne dato og før den 1. maj 2008, at udvindingsaffald håndteres på en måde, der ikke berører opfyldelsen af artikel 4, stk. 1, i dette direktiv og andre miljøkrav, der finder anvendelse i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder direktiv 2000/60/EF.

4. Artikel 5, 6, stk. 3-5, artikel 7, 8, 12, stk. 1 og 2, og artikel 14, stk. 1-3, finder ikke anvendelse på affaldsanlæg:

— der ophørte med at modtage affald før den 1. maj 2006

— er ved at afslutte lukningsprocedurerne i henhold til gældende fællesskabslovgivning eller -programmer eller national lovgivning eller nationale programmer, der er godkendt af den kompetente myndighed, og

— som reelt vil være lukket senest den 31. december 2010.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne tilfælde inden den 1. august 2008 og sørger for, at disse anlæg forvaltes på en måde, der ikke er til skade for gennemførelsen af målene for dette direktiv, navnlig målene

i artikel 4, stk. 1, eller for anden fællesskabslovgivning, herunder direktiv 2000/60/EF.

Artikel 25

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. maj 2008. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
H. WINKLER
Formand

BILAG I

Strategi for forebyggelse af større uheld og oplysninger, der skal meddeles til den berørte offentlighed

1. Strategi for forebyggelse af større uheld

Driftsherrens strategi for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystem skal være proportional med risikoen for et større uheld på affaldsanlægget. Ved deres gennemførelse skal der tages hensyn til nedenstående principper:

1) Strategien for forebyggelse af større uheld skal omfatte driftsherrens generelle mål og principper for foranstaltninger med hensyn til kontrol med risikoen for større uheld.

2) Sikkerhedsledelsessystemet skal omfatte den del af det generelle ledelsessystem, der omfatter organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af strategien for forebyggelse af større uheld.

3) Sikkerhedsledelsessystemet skal behandle følgende punkter:

   a) organisation og personale — roller og ansvar for det personale, der skal forebygge større uheld på alle niveauer i organisationen. Fastlæggelse af dette personales uddannelsesbehov og gennemførelse af den nødvendige uddannelse. Inddragelse af medarbejdere og eventuelt underleverandører

   b) identifikation og vurdering af større farer — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til systematisk identifikation af større farer i forbindelse med normal og unormal drift og vurdering af deres sandsynlighed og alvor

   c) driftskontrol — vedtagelse og gennemførelse af procedurer og instrukser for sikker drift (herunder vedligeholdelse af anlæggene), processer, udstyr samt sikkerhed under midlertidige driftsstop

   d) styring af ændringer — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til planlægning af ændringer i eksisterende affaldsanlæg eller til udformning af nye affaldsanlæg

   e) beredskabsplanlægning — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til identifikation af forudselige nødsituationer gennem systematisk analyse samt forberedelse, afprøvning og revision af beredskabsplaner for at kunne imødegå sådanne nødsituationer

   f) effektivitetsovervågning — vedtagelse og gennemførelse af procedurer for løbende evaluering af overensstemmelse med de målsætninger, der er opstillet i driftsherrens strategi for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystem, og indførelse af rutiner for undersøgelse og korrigerende indsats i tilfælde af manglende overensstemmelse. Procedurerne skal omfatte driftsherrens ordning for rapportering af større uheld eller næsten-uheld (near miss), navnlig hvor der er tale om et svigt i beskyttelsesforanstaltninger, samt undersøgelse og opfølgning heraf på grundlag af erfaringer, der er opnået

   g) overvågning og analyse — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til regelmæssig og systematisk evaluering af strategien for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystemets effektivitet og hensigtsmæssighed. En dokumenteret analyse af resultaterne af den eksisterende strategi, af sikkerhedsledelsessystemet og dens ajourføring foretaget af virksomhedens øverste ledelse.

2. Oplysninger, der skal meddeles til den berørte offentlighed

   1) driftsherrens navn og affaldsanlæggets adresse

   2) identificering af den person, der giver oplysningerne, ved angivelse af stillingen

3) bekræftelse af, at affaldsanlægget er underlagt forskrifter og/eller administrative bestemmelser til dette direktivs gennemførelse, og at oplysningerne i forbindelse med de i artikel 6, stk. 2, omhandlede elementer er forelagt den kompetente myndighed

4) en tydelig og alment forståelig redegørelse for de aktiviteter, der foregår på anlægget

5) de almindelige betegnelser eller fællesbetegnelserne eller den generelle fareklassifikation for de stoffer og præparater, der er til stede på affaldsanlægget, samt affald, der kan forårsage et større uheld, med angivelse af deres vigtigste fareegenskaber

6) generelle oplysninger om arten af risikoen for større uheld, herunder deres mulige følger for den omkringboende befolkning og miljøet

7) fyldestgørende oplysninger om, hvordan den omkringboende befolkning vil blive advaret og holdt underrettet i tilfælde af et større uheld

8) fyldestgørende oplysninger om, hvilke forholdsregler den berørte befolkning bør træffe, og hvordan den bør forholde sig i tilfælde af et større uheld

9) bekræftelse af, at driftsherren er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger på anlægget, herunder til at tage kontakt med beredskabstjenesterne, for at sætte ind i tilfælde af større uheld og mindske følgerne heraf mest muligt

10) en henvisning til den eksterne beredskabsplan, der er udarbejdet til imødegåelse af eventuelle virkninger af et uheld uden for anlægget. Den berørte befolkning bør i forbindelse hermed opfordres til at efterkomme beredskabstjenesternes instrukser og anmodninger i tilfælde af et uheld

11) angivelse af, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger, med forbehold af de fortrolighedskrav, der er fastsat i den nationale lovgivning.

BILAG II

Specificering af affald

Affald, der skal deponeres i et affaldsanlæg, skal specificeres på en sådan måde, at anlæggets fysiske og kemiske stabilitet sikres på lang sigt, og at større uheld undgås. Specificeringen af affaldet skal afhængigt af affaldsanlæggets kategori omfatte følgende:

1) en beskrivelse af det deponerede affalds forventede fysiske og kemiske egenskaber på kort og lang sigt under særlig henvisning til dets stabilitet under overfladeatmosfæriske/-meteorologiske forhold, idet der tages hensyn til typen af det eller de mineraler, der skal udvindes, samt arten af eventuel overjord og/eller gangbjergarter, der vil blive flyttet under udvindingsaktiviteterne

2) klassificeringen af affaldet i henhold til beslutning 2000/532/EF ([1]), især med hensyn til dets farlighedsegenskaber

3) en beskrivelse af de kemiske stoffer, der agtes benyttet til oparbejdningen af mineralressourcen, og deres stabilitet

4) en beskrivelse af deponeringsmetoden

5) det påtænkte affaldstransportsystem.

BILAG III

Kriterier for klassificering af affaldsanlæg

Et affaldsanlæg klassificeres i kategori A, hvis:

— svigt eller ukorrekt drift, f.eks. hvis en dynge vælter, eller en dæmning brister, vil kunne forårsage et større uheld, ud fra en risikovurdering, hvor der tages hensyn til sådanne faktorer som anlæggets nuværende eller fremtidige størrelse, placering og miljøbelastning, eller

— det rummer affald, der er klassificeret som farligt over en bestemt tærskel i henhold til direktiv 91/689/EØF, eller

— det rummer stoffer eller præparater, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel i henhold til direktiv 67/548/EØF eller 1999/45/EF.

([1]) Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3). Senest ændret ved Rådets beslutning 2001/573/EF (EFT L 203 af 28.7.2001, s. 18).